

A

7. VIRTUTES Narrationis sunt 1. perspicuitas, 2. brevisitas, 3. probabilitas, 4. verborum absque barbarismo proprietas.

per modum directum, cum Nominativo utimur. e. g. Amabat Josephum Israel, fratres oderunt.

per inclinatum, cum accusativus infinitivo jungitur.

per conjunctivum mediane interrogatione vel exclamatione.

per dissolutum, quando absque connexione directe narramus.

per comparativum, dum contraria removemus. Oderunt Josephum fratres, quem amare debebant.

(Exordium cum Proposit. è fonte communi petendum. Rhet.

p. 33. & 35.

Tractatio { προδιήγησις, quæ enarrat antecedentia.

Διήγησις mediantibus circumstantiis, supra allatie, a principio ad finem exponendam.

nens { επιδιήγησις, quæ eventum subjicit. conf. rhet. p. 34.

ἐπίτησις, utrum factum laudabile, utile &c. fuerit, nec ne?

Conclusio eodem, quo in Fabula, modo invenienda.

10. PRAXIS haut longe a præcedente abit. Esto Narratio de Nativitate Θεανθρωπίας.

1. EXORDIUM a consuetudine natales Principum celebrandis quod eo die insignem felicitatem sibi obtigisse subditi credant. Nobis Christus unica salus.

2. PROPOSITIO: Ergo enarrabo historiam Nativitatis.

3. Προδιήγησις. QVIS? Christus, Dei filius. QUID? constituerat genus humanum redimere. CUR? ut satisfaceret justitiæ divinæ. QUANDO? ablato a Judæis sceptro.

4. Διήγησις. QUANDO? Augusto Romanorum Imperatore. VBI? In Bethlehem, quo venerat Maria, in stabulo nascitur Jesus. QVIS? Puer, quem angeli Jesum prædixerant vocandum &c. E QUA? Ex Maria semper Virgine. ADJUNCTA: Palam fit gaudium, quando angeli pastoribus id annunciant, hi natum adorant. &c.

B

5. ἐπι-